

PÁN PROTEKTORÁTU

K. H. FRANK

ZNÁMÝ A NEZNÁMÝ

EMIL HRUŠKA

**PÁN
PROTEKTORÁTU**

EMIL HRUŠKA

**PÁN
PROTEKTORÁTU**

K. H. FRANK
ZNÁMÝ A NEZNÁMÝ

NAKLADATELSTVÍ
EPOCHA

Copyright © Emil Hruška, 2015, 2019
Photos © Archiv autora, Wikimedia Commons, 2019
Cover Art © Lukáš Tuma, 2019
Drawing © Martin Ďásek, 2019
Czech Edition © Nakladatelství Epoque, Praha 2015, 2019

ISBN 978-80-7557-226-4 (print)

ISBN 978-80-7557-700-9 (ePub)

ISBN 978-80-7557-701-6 (mobi)

ISBN 978-80-7557-784-9 (pdf)

OBSAH

Cestou k moci	7
Kořeny	7
Bez přátel	12
V politice	13
Frank coby manžel a podnikatel	16
Frank jde k Henleinovi	20
Prý redaktor... ..	21
Frank funkcionář	24
Köllner a Sebekovsky: přece jen jediní přátelé?	25
Frank po volbách v roce 1935	29
Frank a spory v Sudetoněmecké straně	33
Teplický incident	37
Cestou k Mnichovu (henleinovský puč)	39
V Liberci v nové funkci	61
Karl Hermann Frank a Konrad Henlein: kdo komu více?	65
Druhá rodina	83
Karl Hermann Frank a Konstantin Hermann Karl von Neurath ..	95
Robert Gies – pravá ruka K. H. Franka	115
Na vrchol a dolů	133
Přichází Heydrich	140
Po atentátu	158
Heydrichův nástupce Kurt Daluege	176

Jak zabít Beneše?	190
Na veverky nestřílet!	200
Jak Franka hlídali	210
Státní ministr a říšský protektor aneb Frank a Frick	215
Státní ministr jinýma očima	227
Praha a atentát na Hitlera	229
Protektorát, staří kamarádi a RAF	235
Odpolitizování!	247
„Básníci a spisovatelé“ píše Karlu Hermannu Frankovi	248
Umělci, umělci	276
K. H. Frank a jeho „tajná sekretářka“	291
Referát v Karlově Studánce	301
Poslední válečné měsíce: Frankův plán	323
Jak byl zadržen Karl Hermann Frank	333
V zajetí	343
Frank před soudem	349
Konec	356
Frankovo dědictví	361
Použité prameny a literatura	365

CESTOU K MOCI

KOŘENY

Karl Hermann Frank přišel na svět v karlovarském lázeňském domě Toronto 24. ledna 1898.

Frankův otec Heinrich se narodil 25. září 1859 rovněž v Karlových Varech (zesnul v roce 1928). Matka Paula, resp. Paulina, rozená Eberhardtová, se v Karlových Varech narodila 16. února 1869 (zemřela v roce 1940). Zatímco matka pocházela z rodiny karlovarského starousedlíka, Heinrich Frank byl z rodu, jenž přišel do Karlových Varů z Dolního Žandova u Mariánských Lázní v roce 1821. Rodiče byli sezdáni 26. října 1895 a jedním ze svatebních svědků byl člen lázeňského orchestru Fritz Lawiczka, který se později stal kmotrem K. H. Franka. Otec působil jako učitel obecné školy a výpomocný učitel kreslení na pokračovací škole živnostenské. Německé, samozřejmě.

„Měl jsem celkem čtyři sourozence, a to dva bratry a dvě sestry, které však v dětství zemřely,“ řekl K. H. Frank v roce 1946 před vyšetřovateli. „Moji žijící bratři se jmenují: Ernst Frank, narozený roku 1900 v Karlových Varech; navštěvoval obecnou, občanskou a obchodní školu, povoláním byl pak redaktorem. Walter Frank, narozený roku 1908 v Karlových Varech, navštěvoval obecnou školu, gymnázium, techniku a stal se inženýrem – doktorem technických věd, posléze byl docentem na Německé technice v Praze.“

Zatímco Walter Frank se věnoval hlavně vědecké a pedagogické činnosti a politicky se neangažoval (byl pouze rado-

vým členem NSDAP), Ernst Frank byl podobného založení jako jeho starší bratr. Měl literární talent a už od mládí působil v Karlových Varech jako redaktor nacionalistického listu *Deutsche Tageszeitung* (Německé noviny). Poté, co se Karl Hermann Frank napevno uchytil jako vysoký činitel Sude-toněmecké vlastenecké fronty (SHF), z níž v roce 1935 vzešla Sudetoněmecká strana (SdP), dostal také Ernst příležitost stát se placeným funkcionářem SHF, resp. SdP, a to v Karlových Varech. Po vzniku sudetské župy v roce 1938 byl regionálním exponentem NSDAP, kromě toho spolupracoval s gestapem a mimořádně aktivní byl v letech 1938–1945 na poli naci-stické propagandy. Oba bratři, tedy Karl Hermann a Ernst, si v letech 1938–1945 kontinuálně psali a z jejich korespon-dence lze přiblížit alespoň jeden případ nevšední „bratrské spolupráce“.

„Milý Karle! V příloze ti posílám anonymní dopis, který se zabývá tvou osobou,“ psal Ernst K. H. Frankovi do Prahy v březnu 1943. „Pisatel je mně podle rukopisu znám. Už více-krát mi poslal anonymní dopisy, které se však tebou nezabý- valy. Proto jsem je svého času předal našemu karlovarskému gestapu. To je také důvod, proč tě prosím, abys ten dopis po seznámení se s ním rovněž poslal karlovarskému gestapu. Snad přijdeme na to, kdo je odesílatelem. V každém pří- padě bude celá záležitost, jak mě ujistili kamarádi z karlo- varského gestapa, sledována.“ Onu „záležitost“ však sledovali nejen „kamarádi z gestapa“ v Karlových Varech. Na pokyn K. H. Franka převzal kontrolu nad vyšetřováním sám veli- tel Bezpečnostní policie a SD v Praze SS-Standartenführer Erwin Weinmann; ten po dvou měsících Franka informoval, že „karlovarští kamarádi“ sice ještě nikoho nevypátrali, ale na případu se bude pracovat dál... Pracovalo se, pracovalo, ale bezvýsledně.

V prosinci roku 1944 oznámil Ernst Frank trpce svému bratrovi, že kvůli intrikám některých lidí ve svém okolí bude muset také on nastoupit vojenskou službu, a to zřejmě v únoru nebo březnu toho roku. Tak se také stalo. Jenže válka už šla ke svému konci a po pár týdnech strávených v uniformě se Ernst Frank ocitl coby bezvýznamný jedinec v americkém zajetí. Po válce pokračoval ve své novinářské a publicistické činnosti, přimknut těsně k Sudetoněmeckému landsmanšaftu. Napsal také několik knih včetně apologetické biografie svého staršího bratra. Zemřel v roce 1982.

Nejmladší z bratrů Frankových, Walter, se narodil v Karlových Varech v roce 1908. Po maturitě na tamním gymnáziu vystudoval v Praze německou techniku a stal se doktorem technických věd. Poté působil na vysoké technické škole jako docent. Ke konci války mu prý K. H. Frank poradil, aby z Prahy zmizel, nejlépe do Německa. V květnu 1945 byl Walter Frank údajně zaměstnancem hřbitovní správy ve svém rodném městě. O jeho poválečném osudu nám není nic známo.

Jakýmsi ideovým kmotrem Karla Hermanna Franka se stal Karl Hermann Wolf.

Někdy se stává, že kmotr skutečný tak či onak, v té či oné míře, ovlivní svého kmotřence a jeho život. Ideové kmotrovství Karla Hermann Wolfa však jako by vtisklo karlovarskému kmotřenci trvalé povahové rysy.

Politik Karl Hermann Wolf, chebský rodák, platil před první světovou válkou v německém ultranacionalistickém, ba přímo šovinistickém prostředí Čech a Moravy za hrdinu, vzor pro mládež i dospělé.

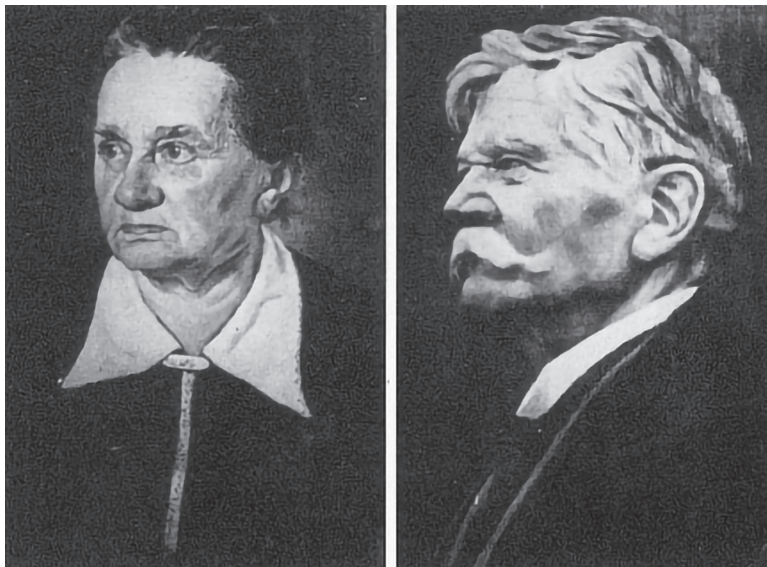
Vášnivý čechobijec, militantní antisemita, proslul zejména v dramatickém roce 1897, kdy němečtí nacionalisté vyvolali protičeské bouře v souvislosti s návrhem takzvaných jazyko-

vých nařízení, předložených rakouským ministerským předsedou Kasimirem von Badeni.

Podstata tohoto návrhu byla prostá a z českého pohledu spravedlivá: Každý občan měl mít právo obracet se na úřad ve svém rodném jazyce. A každý uchazeč o úřednické místo ve státní správě v Čechách a na Moravě by musel od června roku 1901 ovládat jak němčinu, tak češtinu.

To, co tehdy předvedli němečtí nacionalisté v čele s agresivním, hrubým a nadutým Wolfem, hodnotí mnoho historiků jako jednu z nejodpornějších kapitol německo-českého soužití před první světovou válkou. Na adresu svých českých kolegů-poslanců v říšské radě tehdy Wolf křičel: „Přijdeme znovu a postrílíme vás jako psy!“

Nakonec Karl Hermann skutečně střílel: Badeni, permanentně Wolfem atakovaný, jej vyzval na duel, při kterém Wolf

Frankovi rodiče

Badeniho postřelil. Nacionalistické protičeské bouře nakonec přivodily Badeniho pád a návrh jazykových nařízení byl stažen.

Heinrich Frank byl nadšeným stoupencem Karla Hermanna Wolfa a volba jeho křestních jmen pro Franka juniora tedy nebyla ničím mimořádným.

Svět ponurého, mystického německého nacionalismu, militantního antičestství a antisemitismu – to byl svět Heinricha Franka a následně také jeho synů včetně Karla Hermanna. Svět, ve kterém byl jednou provždy Karl Hermann Frank zformován jako trvalé sochařské dílo.

Po obecné škole vystudoval Karl Hermann Frank v Karlových Varech klasické gymnázium.

Pro jeho další život nebylo bez významu, že v dětství utrpěl při klukovských hrách poranění levého oka. Poranění bylo natolik vážné, že v roce 1918 museli lékaři Frankovi oko vyjmout – od té doby používal skleněnou náhradu. (V únoru 1943 se Frankův tajemník Robert Gies obrátil na berlínskou firmu Ludwig Müller – Uri s žádostí o vyhotovení „náhradního oka“. Takové skleněné oko bylo tehdy k dostání od dvaceti říšských marek.)

Jako gymnazista byl Frank členem organizace zvané Wandervogel (Stěhovavý pták), u „německy“ vychovávané mládeže velmi oblíbené, a stejně jako jeho otec cvičil v Německém turnerském svazu (Deutscher Turnverband – DTV).

Útržkovité informace o Frankově raném mládí vytvářejí kontury mladíka nevalných studijních výsledků, zato však výbojného, drsného, pánovitého, ba neurvalého.

Za doby první světové války toužil Karl Hermann Frank, stejně jako tisíce jeho vrstevníků prodchnutých bojovným německým nacionalismem, po službě v armádě.

Do podzimu roku 1918, tedy do konce první světové války, se čtyřikrát dostavil k odvodu (poprvé v šestnácti letech), ale

pokaždé byl odmítnut kvůli zrakovému handicapu. Absolvoval alespoň předvojenský výcvik jako „mladý rakouský střelec“, což se mu, jak uvidíme, brzy po první světové válce hodilo.

BEZ PŘÁTEL

Už v mládí byla markantní jedna Frankova povahová vlastnost, jež byla možná – vedle výbojnosti, surovosti, ale také nesporné inteligence – vlastností charakteristickou. Nebo šlo spíše o důsledky jistých jeho vlastností. Frank nikdy neměl blízké kamarády, skutečné přátele. Když stanul v roce 1945, v době vazby u Krajského soudu trestního v Praze, před vyšetřovateli, jedna z jejich prvních otázek zněla: „Jaké jste měl přátele v mládí?“

„Měl jsem přátele jen ve škole, byli to kamarádi z gymnázia, ale pak jsme se rozešli,“ odpověděl. Frank. „V Praze jsem neměl důvěrných přátel ani později, když jsem často přijímal hosty. Jsem spíše samotářem... Na dotaz prohlašuji, že jsem neměl přítelkyně.“

V jiné souvislosti Frank pravil: „Na dotaz prohlašuji, že v cizině, zvláště v Německu, jsem neměl přátel... Na dotaz prohlašuji, že mezi předáky NSDAP jsem neměl zvláštních přátel, byl jsem zcela malý, skromný úředník bez přítele.“

Obtížně přístupný samotář. Solitér do krajnosti. Tak se jevil K. H. Frank po celý svůj nedlouhý život.

Po maturitě se K. H. Frank zapsal na právnickou fakultu Německé univerzity v Praze.

„Téměř jsem však nestudoval, ani jsem nedělal kolokvia, neboť jsem byl při výchově dětí po celý den zaměstnán,“ uvedl po válce Frank. Kterých dětí? Zároveň se zahájením studia na univerzitě přišel Frank do rodiny jistého majora Bayera, aby se stal preceptorem jeho dvou dětí. Bylo to ve Čkyni u Volyně, a Frank si zde vydělal na další pobyt v Praze.

Jakkoli zanedbával vysokoškolské studium, absolvoval Frank roku 1917 v Praze na Německé obchodní akademii jednoroční abiturientský kurz. Tím bylo jeho formální vzdělání završeno. Nadále však dosti četl, díla klasických německých autorů i spisy politické a historické. Cizí jazyky ovládal málo, češtinu vůbec.

„Jelikož mě práva přestala zajímat, odešel jsem v roce 1918 do zaměstnání ve Vítkovicích,“ pravil Frank v době své již připomenuté vyšetřovací vazby. Do Vítkovic nastoupil jako úředník Vítkovických železáren.

V únoru roku 1942, tedy v době, kdy K. H. Frank byl ještě státním tajemníkem a funkci říšského protektora vykonával Konstantin von Neurath, byl jistý Watzek, takto pracovník archivu státního tajemníka, pověřen, aby vypracoval „popis života pana státního tajemníka“ pro oficiální potřeby – tedy pro tisk a jiné instituce. Pan státní tajemník pak schválil tu verzi životopisu, ve které stálo ohledně jeho pobytu ve Vítkovicích (náležitě pateticky) následující:

„Roky ve Vítkovicích, kde v úzkém bojovém společenství spoluprožil osudovou cestu národoveckého dělnického hnutí, patří k nejvíce rozhodujícím v jeho [Frankově – pozn. aut.] životě. Zde došlo k utvrzení jeho světového názoru, zde se bezprostředně zúčastnil zápasů nacionálního dělnictva... Tak se vlastním prožitkem prohluboval jeho světový názor a on se stal zarputilým bojovníkem za práva utlačovaných.“

V POLITICE

V roce 1919 vstupuje „dělník“ a „bojovník za práva utlačovaných“ K. H. Frank do nacistické strany, legálně působící v Československé republice do roku 1933: Německé nacionálně socialistické dělnické strany (DNSAP). Dokonce prý byl mezi

těmi, kteří spolu se známým nacionalistickým politikem Rudolfem Jungem založili ve Vítkovicích první místní organizaci DNSAP.

Kde se vzala v ČSR nacistická strana, jejíž předáci později tvrdili (a právem), že jejich strana byla předchůdkyní „říšskoněmecké“ NSDAP a oni (Jung zejména) svým způsobem mentory Hitlerovými?

Výsledkem tendencí k založení samostatné politické strany německého nacionalistického, v první řadě dělnického hnutí, byla ještě v době Rakouska-Uherska Německá dělnická strana (DAP), která byla založena v srpnu 1904 v Trutnově. V květnu 1918 byla DAP přejmenována na DNSAP. Po vzniku Československé republiky se etablovala „sudetoněmecká“ DNSAP jako součást nového stranickopolitického spektra – oficiálně byla ustavena v Duchcově v listopadu 1919. Tou dobou vstoupil do DNSAP také K. H. Frank.

Pro úplnost na tomto místě poznamenejme, že podobu, politiku i osud DNSAP zásadně ovlivnil nástup nacistů k moci v Německu počátkem roku 1933. „Vůdce našeho bratrského hnutí Adolf Hitler byl jmenován říšským kancléřem. Tím vstoupil nacionální socialismus na začátek svého dějinného působení,“ prohlásil předseda DNSAP Rudolf Jung v československém parlamentu 1. února 1933.

Obecně nacistická a různorodá protistátní činnost příslušníků DNSAP od ledna 1933 prudce rostla. DNSAP se začala otevřeně hlásit k rasismu a antisemitismu (do té doby v tomto prostředí velmi silnému, leč kvůli československým státním úřadům latentnímu), upevňovala svá spojení k nacistickým složkám v říši a její členové v ČSR s entuziasmem plnili úkol, který jim byl z říše určen: Všechno bojovat proti německým emigrantům, kteří ve stále větší míře nacházeli v ČSR azyl před politickým a rasovým pronásledováním.

Pachatelé zákeřné vraždy prof. Theodora Lessinga, ke které došlo na sklonku léta 1933 v Mariánských Lázních, se rovněž řadili k přívržencům DNSAP a tento bestiální čin byl pro československou vládu posledním impulsem k tomu, aby se vážně zabývala zákazem DNSAP. Pod silným politickým tlakem se předáci DNSAP rozhodli stranu rozpustit, přičemž úředně zakázána byla 7. října 1933.

V době pobytu K. H. Franka na severní Moravě byla také alespoň trochu ukojena jeho touha po zbrani a vojáckém životě.

Na přelomu let 1919/1920 byl dobrovolníkem v polovojenské německé organizaci, takzvané Slezské pohraniční strážní na Hlučínsku. Jak napsal německý historik René Küpper, „už jen členství v tomto dobrovolnickém sboru dokládá jeho velkoněmecké smýšlení v té době, neboť Hlučínsko, jež dříve patřilo k Hornímu Slezsku, bylo jediným územím, které muselo být Německou říší postoupeno Československu“. Jak také Küpper v této souvislosti napsal, „svou účastí v bojích dobrovolnického sboru chtěl Frank potvrdit svou příslušnost k frontové generaci“, neboť Frank „viděl sám sebe jako příslušníka frontové generace“ (R. Küpper: *Karl Hermann Frank*).

V roce 1921 se K. H. Frank vrátil do Karlových Varů a začal se živit jako úředník tzv. uhelných odborů Duchcovsko-podmokelské železnice.

Plynule se zde také zapojil do politického života: Stal se členem místní skupiny DNSAP a působil jako cvičitel v Německém turnerském svazu (DTV).

Nevíme, co přimělo Franka k tomu, aby po dvou letech od dráhy, resp. odborů odešel. Snaha snad více vydělávat? Touha po povolání nakladatele?

Koncem roku 1923 proto přesídlil do Saska, aby u „národoveckého“ nakladatele Ericha Matthese v Hartensteinu

absolvoval – coby už pětadvacetiletý muž – roční přípravu „nakladatelského a knihkupeckého učně“. Absolvování přípravy u zavedeného nakladatele bylo podmínkou pro udělení živnostenského oprávnění v daném oboru.

O pobytu K. H. Franka v Sasku jeho životopisec úředník Watzek napsal: „Zde Karl Hermann Frank pracoval v NSDAP a zažil sálové bitky proti komuně. Tak poznal z vlastních zkušeností těžké boje mladé NSDAP proti komunismu. Byl to stejný boj, jaký byl veden také za hranicemi, v jeho vlasti.“

FRANK COBY MANŽEL A PODNIKATEL

Poté, co po absolvování přípravy Frank u Matthese ještě nějakou dobu pracoval, vrátil se na Karlovarsko s významnými životními plány. Skutky následovaly. Psal se rok 1925.

Tak předně se oženil.

„Ano“ mu řekla o rok mladší Anna rozená Müllerová, dcera karlovarského krejčího. Frank se s ní seznámil u Duchcovsko-podmokelské dráhy, kde Anna Müllerová pracovala jako stenotypistka.

„Vzali jsme se v roce 1925. Bylo to nešťastné manželství, a proto došlo v únoru 1940 k rozvodu,“ řekl Frank po válce při výslechu.

„Proč bylo vaše manželství nešťastné?“

„Nemohu říci více, než že to bylo nešťastné manželství.“

„Kdo na tom nesl vinu?“

„Od roku 1933 jsem se ženou nežil, ježto jsem byl v politickém životě tak zaměstnán, že jsem se o ni nestaral. V soudním rozsudku bylo manželství rozloučeno z mé viny.“

Z manželství vzejdou dva synové: Harald, narozený 20. ledna 1926 v Karlových Varech, a Gerhard, narozený v Chebu 22. dubna 1931.

Harald bude mít tvrdý osud, za který si však bude moci sám – a přeneseně za ním můžeme vidět i jeho otce. V osmnácti letech narukuje jako dobrovolník k Waffen SS a bude bojovat na východní frontě v elitní divizi „Leibstandarte Adolf Hitler“. Počátkem března 1945 jej v Maďarsku zmrzačí granát: devatenáctiletý Harald Frank ztratí levou nohu u samého boku.

K. H. Frank se dále rozhodl podnikat.

V Loktu nad Ohří si v roce 1926 zřizuje knihkupectví a nakladatelství, nazvané vzletně „Dům pro knihu a umění Chebska“. Společně se svým společníkem Adamem Kraftem ze Skalné u Chebu vydával publikace a drobné tiskoviny věnované regionu a angažoval se v místním kulturním a politickém dění; podle jednoho zdroje však byl pro část loketské veřejnosti „vedoucí politického školení při loketském tělocvičném spolku osobou spíše nedůvěryhodnou“.

Obchody jdou ale špatně. Frank se dostává do dluhů, upomínají jej věřitelé, vyhrožují mu jejich právní zástupci, dochází

Loket: vpravo dům s knihkupectvím K. H. Franka

... a jeho současná podoba

dokonce na soud. Koncem roku 1931 (nebo na začátku roku následujícího) to Frank v Loktu „balí“ a vrací se do Karlových Varů. O udělení knihkupecké koncese ve svém rodném městě požádal už v roce 1929. Za tímto účelem mu starosta města Loket vydal „vysvědčení o chování“, kde mimo jiné „úředně potvrdil“, že „narozený 24. ledna 1898 v Karlových Varech, do Karlových Varů příslušný a od 8. 8. 1925 bydlící ve městě Loket Karl Hermann Frank, obchodník s knihami a uměním, byl během svého pobytu ve městě Loket v politickém, jakož i policejním směru nezávadný a jeho chování dosud bylo bezúhonné“.

Nepoučil se však.

Také tady, v Karlových Varech, otevírá Frank knihkupectví a nakladatelství, tentokrát je to „Nakladatelství K. H. Frank“,

ovšem tento podnik má stejné problémy, jaké Franka stíhaly v Loktu.

„Jaké jste měl příjmy?“ ptají se jej po válce.

„Jako majitel firmy v Karlových Varech v roce 1932 vydělával jsem velmi málo, asi 1 000 korun měsíčně. Žil jsem z toho špatně a měl jsem dluhy. Při založení firmy měl jsem asi 40 000 Kč do podniku jako dědický podíl po matce, ale těchto peněz jsem pozbyl a mé dluhy činily snad 30 000–40 000 Kč. Učinil jsem jedenkrát tiché vyrovnání, na kterém bylo zúčastněno několik firem, a to někdy v letech 1931–1932, načež jsem vedl dále obchod ještě asi dvě léta, kdy jej převzala strana SdP [tehdy ještě SHF, Sudetoněmecká vlastenecká fronta – pozn. aut.]. Za předání firmy straně jsem nic nedostal, neboť strana převzala obchod i s dluhy. Podnik byl dále veden jako Nakladatelství a knihkupectví K. H. Frank. Na dotaz prohlašuji, že jsem tudíž vcelku pozbyl 80 000 Kč, což nemohu blíže vysvětlit.“

V Karlových Varech je Frank opět také politicky aktivní. Působí jako aktivista Německého turnerského svazu (DTV), je členem místní skupiny tentokrát Německé nacionální strany DNP (sesterské strany DNSAP, kam K. H. Frank vstoupil za svého pobytu v Loktu, údajně z „obchodních důvodů“), a stává se známou místní „protičeskou persónou“.

Ale blíží se vysvobození z chronických finančních a existenčních problémů. Už jsme připomněli radikalizaci „sudetoněmecké“ DNSAP po příchodu nacistů v Německu k moci v lednu 1933. Radikalizaci, jež měla za následek její úřední rozpuštění. S cílem vytvořit záchytnou organizaci pro tisíce členů DNSAP (ale i DNP) předáci obou těchto stran tajně vyjednávali s „vůdcem“ nejsilnější německé nacionalistické organizace mimo stranické spektrum – s faktickým šéfem Německého turnerského svazu Konradem Henleinem.

FRANK JDE K HENLEINOVÍ

K 1. říjnu 1933 vydává Konrad Henlein provolání „Ke všem sudetským Němcům“, jež souviselo se založením prozatím „nestranického“ nacionalistického hnutí – Sudetoněmecké vlastenecké fronty (Sudetendeutsche Heimatfront – SHF). Pro Franka bude mít tato událost osudový význam. Je pozoruhodné, že jakkoli se Frank záhy stane jedním z předáků SHF a nadto zástupcem Henleinovým v Sudetoněmecké straně (jež vznikla přejmenováním SHF v roce 1935), na procesu utváření SHF se ani v nejmenším nepodílel. Byl tehdy osobou v podstatě bezvýznamnou, lokálním činitelem, jehož „věhlas“ nesahal za katastr Karlových Varů. Povede se mu však obratný kousek, který zcela změní jeho život.

Dne 4. října 1933 vzniká první místní skupina SHF, a to právě v Karlových Varech. Zakládá ji neúspěšný knihkupec a vydavatel Karl Hermann Frank.

O den později je Frank v Chebu.

Henleinovi, kterého prý poprvé osobně viděl na pověstné monstrózní slavnosti DTV v Žatci v červenci 1933, po vojenství hlásí svůj uznáníhodný čin.

Toho dne byl u Henleina shodou okolností také Ernst Kundt, budoucí Frankův kolega ve vedení SHF a později Sudetoněmecké strany (SdP).

„Během mého rozhovoru s Henleinem bylo ohlášeno, že se dostavil Karl Hermann Frank, a že si přeje s Henleinem mluvit,“ vyprávěl po letech Kundt.

„Tehdy to bylo poprvé, kdy jsem se s Frankem setkal. Frank při této příležitosti Henleinovi oznámil, že založil první místní skupinu Sudetendeutsche Heimatfront vůbec, a to v Karlových Varech, a že dává Henleinovi k dispozici částku 10 000 Kč, jakožto jmění rozpuštěné místní skupiny Německé nacionální strany (DNP) v Karlových Varech. Podotýkám, že později se nechal K. H. Frank slyšet, že právě on to byl, kdo založil první